

Divine Savor

Good morning everyone! This is today's Dharma Espresso on Divine Savor.

Page | 1

Someone asked me directly, "Dear Master, in the old days, the Buddha's sangha only made their daily rounds to collect alms and didn't volunteer any services. But nowadays, the sangha no longer goes out for alms and, if they do like in Thailand, Burma or Laos, people know their route and bring out food to offer them. In current time, we don't go to collect alms; instead, we emphasize more on charity work and on serving others. Are we going astray from the Buddhist philosophy? Shouldn't we be the alms receiver instead of giver? Is it because the practice of rejoicing, the very first Bodhisattva's practice, tells us to practice joyful giving? In that case, is our Bodhisattva path going in the wrong direction?"

The answer is no because "all roads lead to Rome". We're not practicing to become a Buddha but we're learning to become a bodhisattva. We're practicing the virtues of those with big hearts. We're not focusing on practicing meditation to reach different altered states but on opening our hearts and giving to the world more and more each day. Every day, we wake up feeling joy to a life of purpose: living to give and not to attain anything.

In the Chapter on The Worthy Leader of the Avatamsaka Sutra, a stanza goes:

*It also radiates a light called Divine Savor
Enabling the hungry to get food
Giving them various delicious eatables
That is how this light is emanated*

This stanza from the Worthy Leader means that a bodhisattva has the ability to emit light from his hands to any hungry person and when the light reaches him, he will have food. But, what seeds should we sow to attain that fruit, the ability to radiate light? The seed is to give people good food. This seems to be a very small deed but if in one future lifetime you become a bodhisattva, when your hands emit light, people will have food to eat. About this matter, my master explained beautifully. He said: "You don't need a few more lifetimes to witness that, right now you just go out giving food to people, then you will see that right away. When you call out that there will be an event to give the poor and the homeless a free meal, there will be lots of people, friends, students, and community members suddenly bringing over food to support your call of helping to feed the hungry." We don't emit light from our hands but we have the ability to rally others to bring over food.

There are people who rally for food offerings to the hungry and get no response but when you do, people bring food over right away. Why? This is due to your past food offerings to the less fortunate. Those who join you and support you are your light. And, your ability to end people's hunger is called "Divine Savor". When you understand this, you will realize that the bodhisattva path is to develop the practice of food giving, and not bad food but good food.

Volunteers like dharma sisters Kim Lien, Hong Van, Huyen Linh and many others in the cooking club, when teaching people about eating and cooking tasty vegetarian food, are actually practicing food giving. Even though the students pay to attend cooking classes which seems like just a fair trade, this is actually an opportunity for them to come and learn cooking vegetarian food. This is a special form of joyful giving - giving delicious food. If we fast forward to about 100 lifetimes, we will see that these volunteers have the ability to emit light from their hands creating food for the hungry or to rally countless people for money or food to feed the poor and hungry.

Following the Bodhisattva path isn't just spending time in meditation. Practicing meditation solely is not enough. Meditation is Samadhi Paramita, one of the ten Paramitas. But Giving Paramita is the first of the ten Paramitas and is very important. So, we should not forget we have all ten paramitas to practice, not just sitting in meditation. Therefore, those who don't practice meditation well should not feel discouraged. Practice joyful giving, and later on you will see that your light is also wonderful.

Thank you for listening. I'll recite the stanza from the Chapter on The Worthy Leader of the Avatamsaka Sutra one more time for you:

It also radiates a light called Divine Savor
Enabling the hungry to get food
Giving them various delicious eatables
That is how this light is emanated

I wish you a peaceful, beautiful and awakening day.

Dharma Master Heng Chang

Translated by Giao, edited by Hoang-Tam

Question or comment, please send email to css.translators@gmail.com.

Extra talk for the Lunar New Year:

This Lunar New Year, the Year of the Metal Rat, is the first year in the 12-year cycle. Metal is related to the Heavenly Stems in Chinese Astrology and Numerology, and reminds us that we should know how to return to the heavenly path. The rat is associated with the Earth Branches in Chinese Astrology, and reminds us that we should fulfill the path of humanity, that is the relationship between us and others. This is truly the year that we need to improve our relationships.

To summarize it in a way that is easy to remember, we should do three things with our loved ones at home and in our communities to improve our relationships:

1- When you hear arguments and gossip at home, you should smile and embrace. When facing loved ones, we should forgive, no need to be better than the other, no need to prove ourselves right. When seeing something good, no matter how small, always try to appreciate it wholeheartedly. When doing something wrong or bad, no matter how small, always apologize sincerely.

2- When being wronged or pressured by our superior, we should smile, let go, open our hearts and forgive.

3- When we have wronged or used strong words with our inferiors, we should smile, be humble, and ask for forgiveness.

2018-06-15 - Thượng Vị

Good morning các Bác, các Anh Chị,

Page | 3 Đây là Dharma Espresso cho ngày hôm nay.

Có người trực tiếp hỏi Thầy, “*Thưa Sư phụ, hồi xưa tăng đoàn của Đức Phật đi khát thực thôi, không có làm việc thiện nguyện, không như tăng đoàn bây giờ, không đi khát thực nữa; mà nếu có đi, thì có người biết sẵn con đường chư tăng sẽ đi và đem đồ ăn đến để cúng dường như bên Thái Lan, Miến Điện, Lào hay Cam Bốt, v.v... Với cuộc sống hiện đại, chúng ta không đi khát thực nữa, mà lại chú ý vào làm chuyện thiện nguyện, đi giúp đời, giúp người. Có phải là mình đi ra ngoài triết lý của đạo Phật rồi hay không? Chính ra mình phải là người khát thực mới đúng, tại sao bây giờ mình biến thành người bố thí? Có phải vì hạnh Hoan Hỷ, hạnh đầu tiên của các vị Bồ tát nói là mình phải bố thí, làm đại thí chủ? Nếu như vậy mình có bị sai lầm trên con đường Bồ tát đạo của Sư phụ hay không?*”

Thoạt nghe, Thầy cũng choáng váng. Nhưng, thưa các bác, câu trả lời là Không, vì "con đường nào cũng tới La Mã". Hạnh của mình tu đâu phải là hạnh để thành Phật bây giờ đâu. Mình học làm Bồ tát, học đức độ của những người có tâm lượng rộng lớn, không chuyên chú vào chuyện thực hành thiền định để đạt tới cảnh giới này, cảnh giới nọ, mà mình chú trọng vào làm sao cho tâm càng ngày càng mở rộng, càng ngày càng dâng hiến cho đời. Mỗi ngày thức dậy cảm thấy sung sướng vì mình có lý tưởng sống: sống không phải để đạt tới một thứ gì cả, mà sống để cho ra.

Trong kinh Hoa Nghiêm, phẩm Hiền Thủ có một bài kệ như sau:

*“Lại phóng quang minh tên Thượng Vị,
Khiến người bụng đói được thức ăn,
Đem đủ thức ngon bố thí người,
Nhờ đó đắc thành quang minh đây.”*

Câu kệ này của ngài Hiền Thủ có nghĩa là Bồ tát có khả năng phóng quang minh ra từ tay của Ngài, quang minh này phóng tới người nào bụng đói, người đó sẽ được thức ăn. Nhưng mình phải trông nhân gì để có được khả năng phóng hào quang đó ra? Nhân là đem đủ đồ ăn, thức uống ngon đi bố thí cho người ta. Chuyện này xem ra thì là một việc nhỏ, nhưng nếu có một kiếp nào đó thành Bồ tát, thì tay của bác phóng quang ra sẽ có thức ăn cho người khác. Về việc này Sư phụ Thầy giải thích hay lắm. Ngài nói: “*Đâu cần vài kiếp sau đâu, bây giờ các con lấy thức ăn đi bố thí cho người này, người nọ, thì sẽ thấy liền. Đến khi các con hô lên một tiếng, mình sẽ làm một bữa ăn để mời tất cả những người nghèo, người vô gia cư, thì lập tức có biết bao nhiêu người, học trò, bạn bè, anh em tự nhiên đem đồ ăn tới đưa cho mình, hỗ trợ cho mình vào việc khiến cho người bụng đói được đồ ăn.*” Mình không có phóng hào quang từ tay, mà mình có khả năng hô hào, "hú" những người khác để họ có thể đem thức ăn lại.

Có những người "hú" (kêu gọi), không ai đem thức ăn lại cả, nhưng tại sao khi mình "hú", thì có người mang thức ăn đến? Bởi vì mình là người đã từng đem thức ăn bố thí cho người khác,

nên khi mình hô lên thì tự nhiên sẽ có người đem thức ăn lại để bố thí cho những người đang thiếu thốn. Những người giúp mình "hú" là quang minh của mình đó các bác. Khả năng đó gọi là Thượng Vị, tức là mình có khả năng làm cho người ta hết đói bụng. Cho nên nếu hiểu thì các bác thấy rằng con đường Bồ tát là phát triển hạnh bố thí thức ăn, không phải cho đồ ăn xấu mà là thức ăn ngon.

Page | 4

Những người thiện nguyện như các chị Kim Liên, Hồng Vân, Huyền Linh, và còn nhiều người nữa... trong nhóm cooking club, các chị ấy dạy cho người ta ăn chay và cách nấu ăn chay ngon nhưng thật sự là đang thực hành hạnh bố thí thức ăn. Mặc dù những người đến có trả tiền để vô cửa, nhưng đó là một cách khiến họ đến học. Họ có cảm giác là đến học nấu ăn, bởi vì khi nhìn vào, thì rõ ràng đây là một cuộc trao đổi công bằng, nghĩ rằng đóng tiền để học nấu ăn, nhưng thật sự, đó là một hình thức bố thí rất đặc biệt--hạnh bố thí thức ăn ngon.

Nếu quay phim nhanh đến chừng 100 kiếp về sau, các bác sẽ thấy những vị này có khả năng phóng hào quang ra từ tay họ, có khả năng "hú" làm cho hiện thực, tạo thức ăn nuôi dưỡng những người bụng đói. Hào quang đến những ai đói, đều được no cả. Nếu không phóng quang thì khi họ "hú" lên một tiếng, sẽ có không biết bao nhiêu vị thí chủ cho tiền, hoặc đem thức ăn đến giúp họ bố thí cho những chỗ nghèo đói.

Đạo Bồ tát không bảo mình chỉ bỏ thời gian ra ngồi thiền thôi. Đừng có nghĩ rằng, tu là chỉ cần ngồi thiền thì đủ. Thiền, tức là Thiền Định Ba La Mật, một trong 10 Ba La Mật. Nhưng Bố Thí Ba La Mật lại là hạnh đầu tiên trong 10 Ba La Mật, rất quan trọng. Cho nên đừng quên rằng mình có đến 10 Ba La Mật để tu, chứ không phải chỉ ngồi thiền thôi. Thành ra các bác nào ngồi thiền không giỏi, cũng đừng có buồn. Các bác tu Bố Thí đi, sau này bác sẽ thấy hào quang của mình cũng tuyệt diệu vô cùng.

Cám ơn các bác đã lắng nghe hôm nay. Thầy đọc lại bài kệ trong kinh Hoa Nghiêm, phẩm Hiền Thủ một lần nữa cho các bác nghe nhé:

“Lại phóng quang minh tên Thượng Vị,

Khiến người bụng đói được thức ăn,

Đem đủ thức ngon bố thí người,

Nhờ đó đắc thành quang minh đây.”

Chúc các bác một ngày an đẹp và tinh.

Thầy Hằng Trường thuyết giảng

Transcribed by Nhi Duong, edited by Tỳ Tân.

Question or comment, please send email to css.translators@gmail.com.

Extra talk for the Lunar New Year:

Năm mới, Canh Tý là năm đầu của một chu kỳ 12 năm. Canh thuộc về Thiên Can, nhắc ta phải biết trở về với đạo trời. Tý là chuột, thuộc về Địa Chi, nhắc ta phải làm tròn Đạo Người, tức là quan hệ của ta và người.

Đây đúng là năm ta cần cải thiện quan hệ cho tốt hơn.

Tóm tắt thật dễ nhớ, nên làm 3 chuyện với người thân thương trong nhà, trong hội thì mọi sự sẽ cải thiện.

Page | 5

1- khi ở trong nhà, nghe tranh luận thị phi: nên mỉm cười bao dung. Đối với người thân thương nên tha thứ, chẳng cần phải hơn, chẳng cần phải chứng minh mình đúng. Thấy chuyện tốt dù nhỏ, nên hết lòng cảm kích. Tự làm chuyện xấu chẳng lớn, cũng thật dạ xin lỗi.

2- những gì bị người trên ép dồn, sai trái: nên mỉm cười bỏ qua, tự mở lòng tha thứ.

3- những gì lỡ làm, nặng lời với người dưới: nên mỉm cười, khiêm nhường, xin được tha thứ.